

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ฟังความรู้สึกของชาติไทย

ก่อนจ้งหัน

ทองคำแท่งนี้มาจากประเทศนั้น แท่งนั้นมาจากประเทศนั้น ใ้ผลไม้มาจากอินเดีย ไร่ เราอยากฟาดปากเลยนะ เข้าใจหรือยังพวกนี้นะ สิ่งที่เราอยากให้พูดมันไม่พูด ทองคำแท่งนี้มาจากประเทศนั้น ๆ ให้บอกมา ๆ เข้าใจไหม ใ้ผลไม้มาจากอินเดีย มันไม่มีอะไรมาอวด ผลไม้มาจากอินเดีย อยากจะฟาดปากมันเลย เข้าใจหรือยังพวกนี้นะ พูดแล้วมันโมโหเดี๋ยวนี้นะ ฟังตลอดนะ ฟังความรู้สึกของชาติไทยเราเป็นอย่างไร สวงเนื้อสวงตัวหรือไม่ เป็นเนื้อเป็นหนังของตัวหรือไม่ เออะอะอะไรคว่า เราอยากให้คว่าเช่นอย่างทองคำเอาคว่าเลย บอกคว่าเลย ผลไม้มาจากอินเดีย นี้อยากฟาดปากมันเลย ปากไหนพูดตะกี้ี้ เรียกมาปากนั้น เอา มาเราจะฟาดปากมันเดี๋ยวนี้อีก่อนจะได้นจ้งหัน มันโมโหเหลือเกิน เข้าใจหรือยัง ถ้าเข้าใจแล้วเราจะให้พร

หลังจ้งหัน

เมืองไทยเรารู้สึกจะรวนเรเหลวไหล ไม่ค่อยมีหลักเกณฑ์ เป็นเนื้อเป็นหนังของชาติไทยเรา นี้เราวิตกวิจารณ์มากอยู่ อะไร ๆ ไม่มีหลักมีเกณฑ์นะเมืองไทยเรา ท่านทั้งหลายเป็นคนไทยหรือเป็นคนมาจากไหน ฟังซินะ เสียงอรรถเสียงธรรมสอนให้มีภูมิระเบียบ เป็นเนื้อเป็นหนัง เป็นเขาเป็นเรา ให้มีสัตมีส่วนบ้างนะ เลอะ ๆ เทอะ ๆ อะไร ๆ ก็เลอะ ๆ เทอะ ๆ อย่างเมื่อเช้านี้ที่เขาเอาผลไม้จากไหนมาให้เรา นี้ ๆ ผลไม้มาจากอินเดีย อยากฟาดปากมันเสียก่อน เมืองไทยเราอดอยากที่ไหนผลไม้ แล้วไปเอาเมืองไหนมาอวดเมืองไทย เหยียบเมืองไทยลงรู้ไหม คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดกระทบกระเทือน ให้เมืองไทยเสียหาย ไม่ได้ยกคอขึ้นมองดูนั่นดูนี้ อะไรมาก็คว่ำมับ ๆ เป็นน้อยกว่าเขาตลอดไป ไม่มีการฟิตเนื้อฟิตตัวบ้างใช้ไม่ได้นะ นี้เอาศาสนามาสอน

เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้พูดแล้ว จอยเป็นคนพูดให้ฟัง นั้นเห็นไหมเขามาหาของจริงทางศาสนา มากี่ฟัดเลยกับเรา เขาตั้งใจมาหาจริง ๆ เราจะไม่อนุโลม เราจะพูดตามหลักความจริงเปรี้ยว ๆ ๆ ไปเลย จากนั้นเขาก็พยายามไปดูวัดป่าบ้านตาด เขาวานะ ไปดูทุกชอกทุกมุมเลย แม้ที่สุดห้องนอนห้องน้ำเราไปดูหมดเลย ทางจงกรมของหลวงตาเขาได้ไปดูหรือเปล่า ดูเธอ เออ นั้นดูขนาดนั้น เขาไปดูชอกแซกซิกแซ็ก เขามาหาของจริงของจริงเราก็เต็มมัดอยู่แล้ว นี้ละเรานำธรรมมาสอนโลก เราไม่ได้นำมาเหลาะ ๆ แหละ ๆ นะ ปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วย แทบเป็นแทบตายถึงได้ธรรม

การปฏิบัติมาอย่างนั้นละอย่างที่ไปเห็น ทุกข์จนชั้นแค้นที่สุดลำบากที่สุดคือ สถานที่บำเพ็ญธรรม พัดกับกิเลส กิเลสมันต่อสู้ เราต้องเอาธรรมต่อสู้กันด้วยความอดความทนทุกอย่าง เรามานี้เขาก็มาหา เขามาพูดได้ว่าที่อะไรกับเรา เสร็จแล้วเขายากไปวัดป่าบ้านตาด เขาเป็นผู้สอนศาสนาคนหนึ่ง ดูว่าเป็นศาสนามหายานหรืออะไร เขาพูดมามันเข้ากับหลักศาสนาไม่ได้ เราก็คำน คำนจ้ง ๆ เลย ตรงไหนที่ผิดค้ำันทันที ๆ เพื่อให้เขาเอาของดีไปใช้ เราไม่อนุโลม ถ้าอนุโลมของชั่วของที่อนุโลมมันจะมีกำลังมากทำลายศาสนา เพราะฉะนั้นเราถึงปัดออก ๆ เอาแต่ของดีออกตอบรับเขา ๆ

จากนั้นเขายากไปวัดป่าบ้านตาด เขามาจ้ง ๆ จ้ง ๆ เขาเป็นคนสอนศาสนา เขายากได้ศาสนาที่แท้จริง และผู้ปฏิบัติที่แท้จริงไปประกาศทางบ้านเมืองของเขา นี้ตามหลักความจริงที่เขาบอก เราเปิดทางให้ แล้วโทรไปถึงท่านสุดใจ นั่นเห็นไหมล่ะ เราเคยโทรที่ไหน ใครมาหาเราเราโทรที่ไหน ทำไมนี่จึงโทรไปหาท่านสุดใจ บอกว่าคนคนนี้เขาตั้งใจมา เขาทำประโยชน์ส่วนรวมเกี่ยวกับพุทธศาสนาอย่างมากมายกว้างขวางด้วย

เพราะฉะนั้นเวลาเขาไปนี้ท่านเป็นผู้ให้ความสะดวกเขา เราโทรไปบอกเลย ให้ความสะดวกเขา แล้วนำเขาไปดูในที่ต่าง ๆ ตามที่เขาต้องการ ให้ไปดู เขาก็ไปจ้ง ๆ ดูจ้ง ๆ ไม่ใช่ดูธรรมดา ซอกแซกซิกแซกไปหมด จนกระทั่งในกุฏิเรา เขาก็เปิดกุฏิไปดู แล้วก็เข้าห้องน้ำห้องส้วม ดูทุกแห่งทุกหน ดูสภาพต่าง ๆ บริเวณที่เราอยู่และกุฏิที่เราพัก สถานที่เราอยู่ที่ไหนเขาไปดูหมด จากนั้นเขาไปดูทั่ววัดทั่ววา ไปสภาพไหนก็เหมือนกัน ๆ ผลที่สุดเขาไปครัวไฟ ครัวไฟคือโรงปอบ มะขามป้อม สมออยู่ที่นั่น เรามาฉันทน้ำร้อนที่ไหน มาฉันทนี่ ที่นี่ก็เป็นพื้นดิน แล้วทำไมท่านจึงมาฉันทอย่างนี้ ๆ เขาก็ดูหมด ดูทุกแห่งทุกหน เขาก็กลับไปด้วยความพอใจ นี่เขาจะมาอีก เราเปิดเลย

เรานำธรรมมาสอนโลก เรานำธรรมมาสอนด้วยความจริงจ้งตามหลักธรรมหลักวินัยของพระพุทธเจ้า ใครจะปฏิบัติไม่ปฏิบัติก็ตาม เราได้มอบถวายพระพุทธเจ้าทุกอย่าง หลักธรรมหลักวินัยจะไม่ให้เคลื่อนคลาดเลย ปฏิบัติตามนั้น ทั้ง ๆ ที่โลกเขาจะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติเราไม่สนใจกับใครเลย แต่ในวงที่เรารับผิดชอบ เช่นวัดป่าบ้านตาดเราจะเข้มงวดกวดขันทุกแง่ทุกมุม พระเณรเข้ามาจากที่ไหน ๆ มาอยู่ในความดูแลและควบคุมตลอดถึงความรับผิดชอบของเรา เราดูแลมาตลอด การเป็นอยู่ปฎายใช้สอยต่าง ๆ เราไม่ให้มี

เช่น แก้ว แก้วเราก็ไม่ให้มี โทรศัพท์มือถือ เรื่องที่เป็นภัยต่อพระเรามาดั้งเดิมคืออะไร หนังสือพิมพ์ เครื่องโฆษณาว่ากล่าว เรื่องเป็นโลกลวง ๆ ท่านตัดออก ให้อยู่ในป่าในเขา ไม่ให้มายุ่งกับสิ่งเหล่านี้ หนังสือพิมพ์ วิทยู โทรศัพท์แท็บเล็ต วิทยุ โทรทัศน์เทวทัต วิทยุ

โทรศัพท์มือถือ นี่เป็นภัยต่อพุทธศาสนาอย่างร้ายแรงเป็นลำดับ ๆ ไป นี่เราตัดออก ในวัดนี้มีไม่ได้ สำหรับโทรศัพท์มันเกี่ยวกับจุดศูนย์กลางของประเทศไทยเรา เรานุโลมให้มีโทรศัพท์มือถือหนึ่งเครื่องเอาไว้สำหรับจุดศูนย์กลาง ให้เป็นผู้รับผิดชอบ ใครจะมาโทรศัพท์สุมสุมห่าไม่ได้ จะโทรศัพท์เฉพาะเกี่ยวข้องกับส่วนรวม ๆ

นี่เราก่อนุโลม ถ้าธรรมดาไม่มีเลย มีไม่ได้ เราตัดไว้หมด ให้มีเฉพาะอันเดียวในวัดป่าบ้านตาด โทรศัพท์มือถือ ให้มีพระเป็นผู้ควบคุมโทรศัพท์ ใครจะมาโทรสุมสุมห่าไม่ได้ สำหรับพระนอกนั้นมีไม่ได้ บอกเลย ถ้าลงเห็นพับไล่หนีจากวัดทันทีเลย ไม่เช่นนั้นไม่ได้ มันเหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้าเข้าใจไหม เราจะปล่อยให้มาเหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้าต่อหน้าต่อตาอีกเหอเทวทัต อย่างนี้ละต้องเด็ด ถึงเวลาที่ควรเด็ดสิ่งที่ควรเด็ดต้องเด็ด อย่างเหล่านี้เด็ดขาดสำหรับวัดป่าบ้านตาด ไม่ได้ บอกเลย

พวกหนังสือพิมพ์หนังสือเพลิน วิทยู โทรทัศน์เทวทัต วิดีโอ โทรศัพท์มือถือ ปิดออกหมดโดยสิ้นเชิง ห้ามไม่ให้มี ใครเก่งเข้ามาจะมาเถอะ มาทำให้ออกจากวัดในวันนั้นเลย ไม่ใช่ธรรมดาจะไล่ออกในวันนั้นเลย ไม่ใช่ให้อยู่ จะทำเลอะเทอะเปรอะเปื้อนไปหมดเหยียบหัวศาลาลงมาโดยลำดับ เพราะฉะนั้นวัดนี้จึงมีไม่ได้ในสิ่งเหล่านี้ ที่มีได้ก็คือเรานุโลมตามเหตุผลโลกที่เราเกี่ยวกับโลกทั่วประเทศไทย เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรา เราจึงให้มีโทรศัพท์เป็นจุดศูนย์กลางสำหรับสื่อสารต่อกันเกี่ยวกับเรา นอกนั้นไม่ให้มีสำหรับพระทั้งหลาย ไม่ให้มี มีไม่ได้ นี่เราบอกแล้ว เด็ดขาดเลย คำพูดของเรานี้เด็ดมากนะ เวลาเด็ด เด็ดตามหลักธรรมหลักวินัย ไม่ใช่เด็ดด้วยทิฐิมานะ เราไม่มีอย่างนั้น เด็ดตามหลักธรรมหลักวินัยของศาสนา

ในวัดนั้นจึงมีไม่ได้ เช่นไฟฟ้าเราก็ให้มีแต่ข้างนอก เราไม่ให้เข้ามา ผู้จัดการโรงไฟฟ้า ไฟฟ้าโรงแรกก่อน ไม่ใช่ไฟฟ้าเขื่อนอย่างทุกวันนี้ เขามาขอทำตั้งแต่โรงไฟฟ้าที่อุตรเข้ามาถึงวัดเรา เราก็ไม่ให้ ไม่อนุญาต ที่นี้ไฟฟ้ามันผ่านไปผ่านมาเราก็ไม่เอา เพราะเราไม่เอาด้วยเหตุด้วยผลต่างหาก ทุกวันนี้เราก่อนุโลมให้เข้าชั่วคราว..ไฟฟ้าที่หน้าวัด เพราะคนมันยุ่มย่าม ๆ เลยตกลงให้มี ก็แบบอนุโลมผ่อนผันไปตามกาลเวลาเท่านั้น สำหรับเข้าไปในวัดจริงๆ ห้าม มีเข้าไปถึงศาลาที่เกี่ยวกับชุมชน นอกนั้นไม่ให้มี ไม่ว่าจะกุฎีหลังใด สถานที่ใดห้ามไม่ให้มี

พระพุทธรูปเจ้าทรงบำเพ็ญไม่ได้หาบได้ห้ามสิ่งเหล่านี้อันเป็นเรื่องก่อนวน เข้าไปทำลายพระพุทธรูปเจ้าเวลาบำเพ็ญภาวนาเพื่อความเป็นพระพุทธรูปเจ้า พระองค์ทรงนำธรรมล้วน ๆ ออกสนาม ได้ธรรมออกมาตรัสรู้ด้วยความเป็นธรรมแล้ว จึงได้มาสอนโลก ท่านไม่ได้มาสั่งสมสิ่งเหล่านี้ ไม่สอนโลกให้สั่งสมสิ่งเหล่านี้เพราะมันเป็นภัย นี่ก็ปฏิบัติมาอย่างนี้ เขาไปดูก็เหมือนหนึ่งว่าทำทายเป็น เขาไปสนทนาปราศรัยเรื่องอะไรที่ไม่ควร

อย่างไรเราปิดทันทีๆ ให้เขาจับเอาสิ่งที่ตั้งมานั้นไปใช้ อะไรไม่ดีไม่อนุโลม ถ้าอนุโลม เขาจะนำสิ่งอนุโลมนั้นไปส่งเสริมเพื่อให้มีกำลังทำลายศาสนา มันผิดอยู่นั้นอนุโลมทำไม ตัดออกๆ เรื่อยมา

ที่เขาไปฟังสองวัน นี้เขาจะมาอีก บอกว่ามาเถอะ ธรรมพระพุทธเจ้านี้ทำทายเป็นทั้งสามโลกธาตุขอให้ปฏิบัติตามเถอะ ตลาดแห่งมรรคผลนิพพานคือพุทธศาสนา ถ้าใครตั้งใจประพฤติปฏิบัติจริงๆ แล้วไม่ต้องบอก เรื่องมรรคผลนิพพานอยู่กับธรรมกับวินัย ทางก้าวเดินเข้าสู่มรรคผลนิพพานคือธรรมคือวินัย คือสวากขาตธรรม พระพุทธเจ้านั้นแหละถ้าใครตั้งใจ อย่าพูดแบบปากอมซี่ เท้าว้อๆ ปากอมซี่ ซี้โลก ซี้โกรธ ซี้หลง มาเท่าธรรม นี้ปากอมธรรม พระพุทธเจ้าปากอมธรรม พระสาวกทั้งหลาย ปากอมธรรม กระจายไปที่ไหนเย็นทุกหย่อมหญ้า แต่ปากอมซี่นี้กระจายไปที่ไหนเป็นไฟเผาโลก เข้าใจไหมละ นี้ละปากมันต่างกัน ปากพระพุทธเจ้าเป็นปากธรรม ปากกิเลส ตัณหาเป็นปากอมซี่ ซี้โลก ซี้โกรธ ซี้หลง

เราพยายามปฏิบัติตามนี้เต็มสัดเต็มส่วนเรื่อยมา นี่ก็เรียกว่าอนุโลมมากอยู่นะ วัดป่าบ้านตาด เพราะมันยั่วเยี้ยๆ มองไม่ทันก็มี เยอะนะเข้าไป มองไม่ทัน ที่สำคัญมากคือในครัวฝ่ายผู้หญิง เราไม่ค่อยได้เข้าไปตรวจตราพาที เข้าไปแนะนำสั่งสอนสอดส่องดูทุกแง่ทุกมุมเหมือนทางพระ สำหรับทางพระนี้ไปได้ทุกเวลาเรา ไม่มีเวลากลางค้ำกลางคืนตึกตื่นเวลาไหนเราไปได้ ไปได้ทุกแห่งทุกหน ไม่เปิดไฟนะไปมืดๆ ดำๆ ไปชอกแซกดูเรื่องพระเรื่องเณร รายไหนไม่ชอบมาพากลออกมาเตือนๆ ถ้าฝันไม่ได้นะฝันไล่หนีทันที

สำหรับในครัวเป็นฝ่ายผู้หญิงเราไม่ไปละ ถ้าไปก็เดินหย็อกๆ แหย็กๆ ดูนั่นดูนี้ เฝินๆ ไปอย่างนั้นละ มันจึงเลอะเทอะข้างใน สำหรับพระนี้เลอะเทอะไม่ได้ เข้มงวด กวดขันมากเราปฏิบัติ นี้ละปฏิบัติอย่างนี้เรื่อยมา ทั้งๆ ที่เวลานี้เรียกว่าอนุโลมมากนะ อนุโลมแบบหุนหวกตาบอดไปอย่างนั้นละ ทั้งๆ ที่รู้ยู่ก็เหมือนไม่รู้ก็มี อนุโลมแบบหุนหวกตาบอดไป มีนะในวัดป่าบ้านตาด สำหรับพระไม่ค่อยมีและไม่มี มีไม่ได้ว่าอย่างนั้นเลย เอาเลยเปรี้ยงทันทีเลย นี้ละเราปฏิบัติ

ที่นี้เขาไปดู เอาๆ ไปดู ใครจะเก่งกว่าศาสดาอะ ใครอย่าเอาบุตรเอาคุณมาอวดศาสดามาแข่งศาสดา เอาเข้าไปแข่ง ไม่ต้องที่อื่นที่ไหน เอาแข่งวัดป่าบ้านตาด การประพฤติปฏิบัติตรงไหนที่ขัดข้อง ตรงไหนที่กีดขวางโลกสงสารด้วยการดำเนินเป็นอรรถเป็นธรรมนี้มีไหม ไม่มี เห็นไหมละ ไปก็ยอมรับออกมาๆ ก็ศาสดาเป็นที่ยอมรับของโลกทั้งสามแล้ว เหตุใดที่ได้ปฏิบัติตามศาสดา โลกทั้งหลายที่มีธรรมในใจจะไม่ยอมรับ ต้องยอมรับกัน เราก้เอาตรงนี้ละ นี้ละธรรมเป็นอย่างนั้น

จากนั้นให้เขาขึ้นไปดูพระธาตุ พระธาตุครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่อยู่ในตู้ มีน้อยเมื่อไร พระธาตุของครูบาอาจารย์ทั้งหลายในสมัยปัจจุบัน ที่ท่านมรณภาพไปแล้ว อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุๆ ให้เขาไปดู นี่เป็นพระธาตุปัจจุบัน นี่คือองค์นั้นๆ คือองค์นั้นๆ ในปัจจุบัน ส่วนมากเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่นทั้งนั้นแหละ มีเยอะให้เขาได้ดูเต็มहुเต็มตา อย่างนั้นละทำทายเป็นเลย เอา เข้าไป ภาคปฏิบัติของพระเป็นอย่างไรขัดข้องตรงไหน เอา บอกมา ไม่มีคำน ยอมรับๆ ตลอดมาเลย

มีเท่านั้นก็เป็นหลักเป็นเกณฑ์ของวัดนั้น คนอื่นเขาจะถือเอาไปปฏิบัติก็ถือ เช่น เขามาศึกษาเอาไปเพื่อปฏิบัติก็ให้เขาเอาไป เขาไม่เอาไปเราก็ไม่เสียหายอะไร เราปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่แล้ว เราทำอย่างนั้น การปฏิบัติให้มีหลักมีเกณฑ์นะพี่น้องทั้งหลาย สำหรับเมืองไทยเรานี้เลอะเทอะ ขนบประเพณีอันดีงามไม่ค่อยมีในตัวเลย ไปเมืองไหนๆ บ้านเมืองไหนประเทศไหนเขาจะมีเครื่องประกันชาติหรือประกาศชาติของเขาจนได้นั้นแหละ ไปดูเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวของเขา คนเผ่านี้ๆ เขาแต่งเนื้อแต่งตัวอย่างนั้นๆ ไปประเทศไหนก็ตาม ท่านทั้งหลายยังจะเห็นยิ่งกว่าหลวงตาเป็นไหนๆ

ไปดูแล้วเป็นอย่างไร แล้วได้กลับมาดูตัวเอง และกลับมาดูเมืองไทยเราบ้างหรือเปล่านั้นเป็นอย่างไร การแต่งเนื้อแต่งตัวของพวกเราเลอะๆ เทอะๆ ไปหมด ไม่มีเขตมีแดน ไม่มีฝั่งมีฝายเลยคือเมืองไทย เหลอะแหละโลเลโลกเลก ไม่มีหลักมีเกณฑ์ เราก็ออยู่ในท่ามกลางแห่งเมืองไทย แต่เอาหลักพุทธศาสนามาเป็นเป็นหลักเป็นเกณฑ์เอาไว้หลักเกณฑ์ที่ถูกต้องดีงามคือพุทธศาสนา แล้วดูพี่น้องชาวพุทธเราเป็นอย่างไร เลอะเทอะมาก ฟังนะท่านทั้งหลาย

การแต่งเนื้อแต่งตัวไม่มีกฎมีระเบียบ เอาตามความชอบใจๆ ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมตามความชอบใจเป็นสิ่งที่เลวร้ายไปโดยลำดับลำดับ ทำความเสียหายแก่ตัวเอง ก่อความยุ่งเหยิงวุ่นวายก็มากทีเดียว คนที่มีกฎมีระเบียบ มีขอบมีเขตจะไม่เลอะเทอะอย่างนั้น นี่เมืองไทยเราเป็นนะ ให้ท่านทั้งหลายจำนะเราเป็นคนไทยทุกคน นี่เป็นศาสนาพุทธที่เลิศเลอนำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ควรจะยึดไปปฏิบัติให้มีกฎมีระเบียบหน้าที่การงานอะไรก็ให้เป็นไปในระเบียบอันดีงามบ้าง ไม่เอาமாகก็เอาบ้างไว้ก่อน

นี่มันเลอะเทอะไปหมด ไม่ว่าที่ไหนนะประเทศไทยเรา เราเที่ยวทั่วประเทศไทยทุกภาคไปหมดเลย มันแบบเดียวกัน เลอะๆ เทอะๆ ตามนิสัยใจคอที่เคยเป็นความสะดวกมาแต่ปู่ย่าตายายของเรา เพราะเมืองไทยเราเป็นเมืองไม่อดอยากขาดแคลนแต่ไหนแต่ไรมา อยู่เย็นเป็นสุข เมืองอยู่ช้ำอุ่นน้ำ ผาสุกร่มเย็น ทีนี้สิ่งทั้งหลายที่จะมากระทบกระเทือนให้เกิดความเสียหายมันลูกกลมเข้ามาทุกด้านทุกทาง เราปรับตัวไม่ทันอะไรๆ ก็คว้ามับๆ จนตรอกนะ ท่านทั้งหลายให้จำเอาไว้ เหตุการณ์มันไม่เหมือนแต่

ก่อน มันพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายสัณพັນคมเข้ามาทุกแง่ทุกมุม เราต้องใช้สติปัญญาตอบรับกับสิ่งเหล่านี้ ไม่อย่างนั้นไม่ทันกัน การอยู่การกินใช้สอยอะไรอย่าฟังเพื่อเทอหิมตลอดไปอย่างนี้ไม่ได้ ควรคิดนะเรื่องเหล่านี้

วันนี้สอนหลักเกณฑ์ขนบประเพณีของชาวไทยเรา ควรจะได้ยึดไปเป็นหลักเป็นเกณฑ์ เรื่องการแต่งเนื้อแต่งตัวเราไม่อยากพูด ถ้าพูดมันจะกระทบกระเทือน ฟัง เราไม่อยากพูดเรื่องการแต่งเนื้อแต่งตัวนี้ ถ้าพูดมันกระทบกระเทือน ไอ้ข้อเราเนี่ยมันแต่งตัวอันเดียวเท่านั้นมันเรียบบูธ ไปไหนคนรักมันหมดไอ้ข้อ พวกนี้ไปไหนคนดูไม่ได้ ยิ่งท่านผู้มีอรรถมีธรรมในใจท่านดูดูไม่ได้นะ เลอะๆ เทอะๆ ไปหมด ไม่มีกฏมีระเบียบ ไปแบบเลอะๆ อยู่แบบเลอะๆ ยืนเดินนั่งนอน ความประพฤติเคลื่อนไหวไปมาเลอะๆ เทอะๆ ทั้งนั้น ไม่มีกฏมีเกณฑ์อะไรเลย สู้อิข้อเราไม่ได้ นี่เห็นไหมไอ้ข้อไปที่ไหนคนตอมมันเลย จนได้บอกให้ไปเอาหมามูยมาโยนใส่หลังไอ้ข้อ มันจะคันหมดทั้งตัว ใครไปยุ่งกับมัน มันคันไปหมด เป็นหมาขี้เรื้อนกันหมดทั้งศาลา เข้าใจไหมล่ะ นั่นละมันคัน มันเกา อันนี้เกานั้นเกานี้ไม่ได้เรื่องได้ราว ให้พากันคิดนะ

นี่หลักพุทธศาสนาเป็นหลักขนบประเพณีอันดีงามของชาติไทยเรา จากนั้นเป็นหลักของศีลของธรรมที่เราจะปฏิบัติตาม แล้วจะมีสารประโยชน์ ดังตะกั๊ก็ก็พูดถึงเรื่องว่าอันนั้นดีอันนี้ดีมาจากเมืองนอกเมืองนา มันสะเทือนใจนะ เราคนไทยเป็นเจ้าของของเมืองไทย ทุกสิ่งทุกอย่างคนไทยเราจะต่างคนต่างรักษากันถึงถูก ไม่ใช่ต่างคนต่างทำลาย นี้อะไรมาๆ ก็คว้ามับๆ ดังที่เขาพูดตะกั๊นี่ เขาได้ผลไม้อะไรมาจากไหน เขาชื้อมา เขามาอวดหลวงตา หลวงตาเขานั้นแหละ ผลไม้นี้มาจากอินเดีย อยากจะฟาดปากเสียก่อนถึงถาม

ทีนี้เราก็ตอบกันเลยว่าให้อาอย่างนี้ละ ถ้าเป็นของเมืองนอกเมืองนา เอาทองคำแท่งนี้มาจากประเทศนั้น มาจากประเทศไหนให้อามาๆ เราบอกให้อามาหมดประเทศไหนเอามา ถ้าประเทศไหนมีทองคำได้มากน้อยเพียงไร ขวนขวายมาจากประเทศนั้นๆ เอามาๆ หลวงตาบัวจะรับทั้งวันเลย นี่ผลไม้มาจากอินเดีย อยากจะฟาดปากเสียก่อน เอาละพอ คำพูดมันมีส่วนได้ส่วนเสียต่างกัน เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz